

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jiriny Jislové a soudců JUDr. Zoji Dvořákové a Mgr. Aleny Jedličkové v právní věci

žalobkyně: **GATTOM – M.T.G. s.r.o.**, IČO 25389157
sídlem Ostravská 557, Petřvald
zast. advokátkou JUDr. Klárou Dvořákovou
sídlem Za Poříčskou branou 365/21, Praha 8

proti

žalované: **Česká republika – Ministerstvo vnitra**, IČO 00007064
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o zaplacení 691 269 Kč s příslušenstvím,

k odvolání žalobkyně proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 28. února 2022, č. j. 12 C 154/2021-28,

takto:

Usnesení soudu I. stupně se **mění** tak, že se žaloba **neodmítá**.

Odůvodnění:

1. Usnesením ze dne 28. února 2022, č. j. 12 C 154/2021-28, Obvodní soud pro Prahu 7 (I.) odmítl žalobu ve shora označené věci a (II.) rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Rozhodnutí o odmítnutí žaloby odůvodnil tím, že žaloba byla nejasnou, neboť z ní nebylo zřejmé, jaká konkrétní škoda byla žalobkyni způsobena ve vztahu k jednotlivým opatřením; soud proto vyzval žalobkyni k opravě a doplnění žaloby usnesením ze dne 22. 7. 2021, na něž žalobkyně reagovala podáním ze dne 11. 8. 2021, jímž se pokusila specifikovat, jakými konkrétními opatřeními byl ovlivněn zájezd pro tu kterou školu (poukázala na konkrétní opatření – zákazy, jimiž bylo nekonání zájezdu ovlivněno), avšak ve vztahu k jednotlivým opatřením vzniklou škodu u jednotlivých zájezdů již nespecifikovala. Soud I. stupně dospěl k závěru, že žalobkyně neodstranila vady žaloby v tom smyslu, že nerozdělila jednotlivá opatření jako příčiny škody i ve vztahu k jednotlivým zájezdům, takže není možno stanovit, ohledně jaké částky má za žalovanou vystupovat Ministerstvo vnitra a kde Ministerstvo zdravotnictví. Žalobu proto odmítl (§ 43 o. s. ř.) a o nákladech řízení rozhodl podle § 146 odst. 3 o. s. ř., s tím, že žalované v řízení dosud náklady nevznikly.
2. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně včasné odvolání. Soudu I. stupně vytknula přílišnou formálnost a účelový postup ve snaze vyhnout se projednávání právně, politicky i společensky náročné věci, s poukazem na to, že žaloba splňovala náležitosti požadované zákonem, jehož požadavkem je vylíčení rozhodných skutečností, tj. skutečností, jimiž je vymezen skutkový děj z pohledu individualizace skutku. Vyjádřila přesvědčení, že v tomto smyslu svým povinností dostála, když na výzvu soudu žalobu doplnila výčtem jednotlivých konkrétních zájezdů, vyčíslením škody u každého jednotlivého zájezdu i specifikací opatření, která zapříčila, že se nekonaly (přičemž zpravidla takových příčin bylo více a působily společně, takže přiřadit dílčí škody jednotlivým opatřením není možné). Poukázala na to, že jako žalovaného označila Českou republiku – Ministerstvo vnitra ve vztahu ke všem případům, přičemž otázka, zda v řízení nemá vystupovat příp. jiná složka státu, je otázkou právní, která mohla být řešena v rámci projednávání žaloby.

Doplnila, že v tomto smyslu ostatně k (dalšímu) doplnění žaloby soudem I. stupně vyzvána nebyla. Navrhla proto, aby odvolací soud napadené rozhodnutí zrušil.

3. Žalovaná ve vyjádření k odvolání žalobkyně navrhla potvrzení napadeného rozhodnutí.
4. Odvolací soud po zjištění, že odvolání je přípustné a bylo podáno osobou k tomu oprávněnou a včas, přezkoumal napadené usnesení včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, aniž nařizoval ve věci jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.). Odvolání žalobkyně shledal důvodným.
5. Odvolatelce je třeba dát za pravdu v tom, že soud I. stupně věc pojal formalisticky, a v tomto smyslu nesprávně. Odvolací soud s ohledem na obsah spisu dodává, že odmítnutí žaloby bylo rozhodnutím nepochybně překvapivým pro všechny zúčastněné, jestliže soud I. stupně poté, co žalobkyně na jeho výzvu žalobu doplnila podáním ze dne 11. 8. 2021, vyzval ji k zaplacení soudního poplatku z žaloby, žalobu posléze poslal k vyjádření žalované a nařídil jednání - aby pak den před jeho konáním rozhodl o odmítnutí žaloby. Takový postup je přinejmenším procesně nekorrektní, a protože účastníci již byli k jednání předvoláni a žalobkyně nebyla účastníkem, který na výzvy soudu nereaguje, mohl soud I. stupně – měl-li již za to, že ve věci jednat nemůže - využít termínu k soudnímu roku, při němž mohl žalobkyni vyzvat k doplnění údajů, které v žalobě a jejím doplnění postrádal.
6. Odvolací soud však kromě výše uvedeného nesdílí názor soudu I. stupně, že žaloba pro své vady nebyla způsobilou k projednání. Povinností žalobce je v žalobě uvést *rozhodné* skutečnosti, nikoli tedy *všechny relevantní skutečnosti* - a tuto svou povinnost žalobkyně splnila, když v odůvodnění žaloby a jeho doplnění vysvětlila, které konkrétní jí organizované akce se nekonaly, která konkrétní opatření považuje za příčinu této skutečnosti a jakou částku požaduje k náhradě ušlého zisku, kterého by jinak (při realizaci akce) dosáhla. Takto koncipovaná žaloba obsahuje rozhodná tvrzení i jasný žalobní požadavek, takže její odmítnutí podle § 43 odst. 2 o. s. ř., nebylo namístě; pokud soud I. stupně v napadeném usnesení uvedl jako překážku dalšího postupu v řízení nemožnost určení organizační složky, s níž by měl za stát ohledně jaké částky jednat, odvolací soud to nepovažuje za argument přiléhavý. Pravdou totiž je - jak namítla žalobkyně - že pokud se jednotlivý zájezd neuskutečnil na základě souběhu více příčin (několika opatření), nelze dost dobře rozdělit uplatněný nárok (za něj uplatněný) na jednotlivé položky. Pokud pak jde o otázku organizační složky povolané v konkrétním soudním řízení jednat za stát, její určení je věcí soudu; jeho volba přitom může v průběhu řízení doznat změny a soud pak zjištění o tom přizpůsobí svůj další postup bez dalšího (přestane jednat se složkou, která za stát jednat nemá, a začne jednat s tou, která je k tomu povolána). Odvolací soud se nedomnívá, že žaloba doplněná podáním z 11. 8. 2021 nebyla způsobilou k dalšímu řízení, a její odmítnutí proto považuje za rozhodnutí nesprávné. Podle § 220 odst. 1 o. s. ř., proto usnesení o jejím odmítnutí změnil tak, že se žaloba neodmítá, když odvolacím návrhem na zrušení napadeného rozhodnutí vázán nebyl (§ 221a o. s. ř.). Na tomto rozhodnutí závislý výrok o náhradě nákladů řízení (II.) tím pozbývá svého opodstatnění, aniž bylo nutno o tom zvláště rozhodovat.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně dovolání, které je přípustné jen tehdy, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Praha 28. dubna 2022

Mgr. Jiřina Jislová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Vladimíra Kantorová.